

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1942 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts förslag i fråga om bestridande av en fru Nelly Håkansson tillkommande årlig livränta.

I en den 23 januari 1942 dagtecknad proposition nr 35, som i vad angår punkten 3 hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, under nämnda punkt föreslagit riksdagen medgiva, att den Nelly Håkansson jämlikt Västra Göinge häradsrätts utslag den 12 mars 1941 tillkommande årliga livräntan må bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., med iakttagande av att å beloppet icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Den 11 augusti 1940 blev fru Nelly Håkansson, Sinclairsholm, som med cykel färdades å allmänna landsvägen Hässleholm—Gumlösa, påkörd av en kronan tillhörig och av Skånska trängkåren disponerad personbil, förd av löjtnanten i trängens reserv N. J. S. Ekésiö. Nelly Håkansson åsamkades därvid vissa kroppsskador.

Sedan Ekésiö i anledning av det inträffade ställts under åtal vid Västra Göinge häradsrätt, har häradsrätten genom utslag den 12 mars 1941 dömt Ekésiö för ovarsamt framförande av motorfordon till 60 dagsböter om 6 kronor samt förpliktat honom att till Nelly Håkansson utgiva dels engångsersättning med ett belopp av 1 067 kronor, dels ock en månatlig livränta, beräknad efter en invaliditetsgrad av 25 procent och fastställd att utgå från och med den 31 oktober 1940 under hennes återstående livstid med ett belopp av 20 kronor 83 öre. Häradsrätten fann förseelsen vara av allvarlig beskaffenhet, även om den icke ansågs böra bedömas som grov vårdslöshet. Utslaget, som av Ekésiö överklagats allenast beträffande ansvarsfrågan, har numera vunnit laga kraft, sedan hovrätten över Skåne och Blekinge i utslag den 4 juli 1941 ej funnit skäl göra annan ändring i häradsrättens utslag än viss nedsättning av bötesstraffet.

Arméförvaltningens tyg- och civila departement hava — med förmälan att tygdepartementet till befullmäktigat ombud för Nelly Håkansson utbetalat förenämnda engångsersättning av 1 067 kronor — underställt Kungl. Maj:ts prövning frågan om utbetalande till henne av belopp, motsvarande årlig livränta. Departementen hava därvid anfört bland annat följande:

Bihang till riksdagens protokoll 1942. 8 saml. Nr 7—9.

Då kronan icke intagit partställning i målet och sålunda icke kunde anses bunden av häradsrättens utslag i ersättningsfrågan, hade tygdepartementet ansett sig böra inhämta sjukvårdsstyrelsens yttrande rörande skäligheten av det utdömda livräntebeloppet. Styrelsen hade därvid åberopat innehållet uti ett av styrelsens vetenskapliga råd, professorn A. Troell, avgivet utlåtande, vari uttalats, att det syntes skäligt att uppskatta invaliditetsgraden under det första året efter slutet av oktober 1940 till $33\frac{1}{3}$ procent och därefter definitivt till 25 procent.

Föredragande departementschefen har anfört:

Av den lämnade redogörelsen framgår, att Nelly Håkansson genom laga kraftvunnet utslag tillerkänts en livränta, beräknad efter en invaliditetsgrad av 25 procent. Med hänsyn till professorn Troells berörda utlåtande synes kronan böra godtaga den av häradsrätten beräknade invaliditetsgraden. Såsom ägare till den av Ekesiö förda bilen lär kronan jämlikt gällande bestämmelser icke kunna undgå skyldighet att till Nelly Håkansson utgiva de utdömda skadeståndsbeloppen jämte livräntan. Enligt förordningen den 22 juni 1939 (nr 286) med vissa bestämmelser rörande skadeståndsskyldigheten för förare av motorfordon, motorredskap och traktortåg, som tillhöra eller nyttjas av staten, torde kronan — enär Ekesiö icke kan anses hava gjort sig skyldig till grov vårdslöshet — icke äga regressrätt gentemot Ekesiö. Vad beträffar sättet för bestridande av den till Nelly Håkansson utgående livräntan, torde av riksdagen böra utverkas medgivande, att ifrågavarande ersättning må gäldas av anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. Såsom tidigare i likartade fall ägt rum bör föreskrift meddelas därom, att å ersättningsbeloppen icke få åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Utskottet. Kungl. Maj:ts förevarande förslag har icke givit utskottet anledning till erinran. Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Stockholm den 10 mars 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
 från första kammaren: herrar Åkerberg, Sandén*, Friggeråker*, Sundvik, von Horn, Leander och Sylwan;
 från andra kammaren: herrar Holmgren, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A. Westman, Hilding*, Eriksson i Sandby, Sundberg och Ericsson i Kinna*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.